

Pokroky matematiky, fyziky a astronomie

Jubilea a zprávy

Pokroky matematiky, fyziky a astronomie, Vol. 53 (2008), No. 2, 169--175

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/141852>

Terms of use:

© Jednota českých matematiků a fyziků, 2008

Institute of Mathematics of the Academy of Sciences of the Czech Republic provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This paper has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://project.dml.cz>

ve zlatě, t. j. v penězích, je neproměnlivý. Fysikální ústav české university má dnes tutéž roční dotaci jako roku 1882; ale tehda se za ni dalo koupiti více — daleko více! Fysikální kabinety škol středních jsou na tom ještě hůře — dojistá každý z Vašich profesorů by tak rád kupoval nové, moderní aparátů pro přednášky z fyziky, ale — ? Když jsem chodil do chlapecké školy, odčítali jsme takto: 9 od 5 nemohu — musím si vypůjčit. — Jednou jsem tak řekl u cifry poslední — a p. učitel na mne zahřměl: ale kde? — skutečně už nebylo kde — rozdíl byl negativní! Ale u nás ředitelů ústavů koncem roku nesmí mezi příjmem a vydáním nastati rozdíl negativní — a tak nezbyvá než se uskrovniti a doufati, že se vrátí „zlaté“ časy!

jubilea zprávy

PROF. MILOSLAV FEISTAUER OSLAVIL
ŠEDESÁTÉ PÁTÉ NAROZENINY

Prof. RNDr. MILOSLAV FEISTAUER, DrSc., dr. h. c., profesor matematiky na MFF UK v Praze, oslavil na začátku letošního roku své šedesáté páté narozeniny. Narodil se 8. února 1943 v Náchodě v učitelské rodině. V mládí se zajímal o matematiku a fyziku, ale silně inklinoval k hudbě. Po ukončení jedenáctileté střední školy v roce 1960 uvažoval, zda bude studovat hru na housle nebo se bude věnovat matematice. Rozhodl se pro studium na Matematicko-fyzikální fakultě Univerzity Karlovy, kde úspěšně absolvoval obor aplikovaná matematika.

Od roku 1965 pokračoval na katedře aplikované matematiky MFF UK jako vysokoškolský učitel. Po třech letech byl jmenován odborným asistentem a v následujícím roce získal titul doktora přírodních věd (RNDr.). V roce 1972 obhájil titul kandidáta věd (CSc.) a v roce 1982 se habilitoval na Matematicko-fyzikální fakultě v oboru matematika. Prof. Feistauer však nebyl nikdy

politicky organizován, což mělo tehdy za následek, že vědecko-pedagogický titul *docent* mu byl udělen až o šest let později v roce 1988. V roce 1990 získal titul doktora věd (DrSc.). Krátce nato byl v roce 1991 jmenován řádným profesorem matematiky se specializací přibližné a numerické metody. V období 1986–1994 pracoval v Matematickém ústavu UK a na základě konkursu byl v r. 1994 jmenován vedoucím katedry numerické matematiky na MFF UK. V této funkci působil až do roku 2006.

V letech 1987–1988 publikoval s profesorem Alexandrem Ženiškem z VUT Brno v prestižním časopise *Numerische Mathematik* dva články o numerickém řešení nelineárních eliptických problémů 2. řádu metodou konečných prvků. V obou člancích se vyšetřuje vliv numerické integrace a aproximace křivočaré hranice (tzv. variační zločiny) na chybu výsledného přibližného řešení. Francouzský akademik prof. P. G. Ciarlet (jeden ze zakladatelů teorie metody konečných prvků a autor světoznámé monografie o MKP) se o této práci velice pochvalně vyjádřil, neboť při řešení konkrétních nelineárních technických problémů se většinou nelze obejít bez numerického výpočtu integrálů a křivočarou hranici vyšetřované oblasti je vždy nutno nějakým způsobem aproximovat.

Ve své vědecké práci se prof. Feistauer dále věnuje zkoumání a rozvoji matematických metod v mechanice tekutin. Jeho zaměření silně ovlivnila jeho úspěšná spolu-

práce s výzkumnými ústavy a průmyslovými podniky v oblasti matematického a numerického modelování stlačitelného proudění. Nejúspěšnější byla jeho spolupráce se závodem Turbiny koncernu ŠKODA Plzeň. Jako vedoucí úkolů se věnoval v období 1970–1997 řešení proudění v elementech turbin velkých výkonů. Několik let také úspěšně spolupracoval s ČKD Praha — závodem Kompressory a s SVÚSS Praha-Běchovice. Od začátku devadesátých let se se svými spolupracovníky zabývá vývojem a analýzou moderních efektivních metod pro řešení Eulerových a Navierových-Stokesových rovnic a nelineárních konvektivně-difuzních problémů. Vedle toho se zabývá teorií metody konečných objemů a některými problémy z oblasti nelineárních parciálních diferenciálních rovnic. Díky svým výsledkům získal prof. Feistauer pověst světově uznávaného odborníka. Je autorem či spoluautorem více než stovky odborných a vědeckých prací publikovaných převážně v renomovaných časopisech. V r. 1993 vyšla jeho rozsáhlá monografie „Mathematical Methods in Fluid Dynamics“ (Longman Scientific & Technical, Harlow). V roce 2003 vyšla jeho druhá monografie „Mathematical and Computational Methods for Compressible Flow“, na jejíž přípravě se

podíleli další dva spolupracovníci. O vydání této publikace byl na základě svých výsledků požádán přímo nakladatelstvím Oxford University Press.

Prof. Feistauer byl hlavním editorem obsáhlého sborníku ENUMATH 2003, který vyšel v prestižním nakladatelství Springer.

Přednesl referáty na více než 100 konferencích a realizoval kolem 100 přednášek na zahraničních univerzitách. Je pravidelně zván na konference, symposia a kongresy jako hlavní řečník. Působil také jako hostující profesor na univerzitách v Německu, Francii a ve Spojených státech. Byl iniciátorem a hlavním organizátorem konferencí NMICM (Numerical Modelling in Continuum Mechanics), pořádaných pravidelně v Praze.

Pedagogická činnost prof. Feistauera na MFF UK je ovlivněna jeho úspěšnou vědeckou činností. Vedle kurzovních přednášek z numerické matematiky vede přednášky z matematických metod v mechanice tekutin a matematického modelování a semináře z mechaniky kontinua a numerické matematiky. Významně se zasloužil o rozvoj oboru Matematické modelování na MFF UK. Jeho přednášky jsou studenty vysoce hodnoceny. Vychoval řadu absolventů a doktorandů fakulty. Řada jeho bývalých žáků se stala významnými odborníky. Tito pracovníci mnohdy již ve funkci docentů a profesorů spolupůsobí ve šlépějích svého učitele a naplňují jeho záměry a cíle.

Od roku 1994 je členem vědecké rady MFF UK. Prof. Feistauer působil a pracuje v různých komisích a orgánech na fakultě, ale také mimo ni. Je členem rady doktorského studia F11 a M6 na MFF UK, byl členem vědecké rady Strojní fakulty ČVUT, řadu let pracoval v komisi Grantové agentury České republiky. Je členem vědeckých společností (ČSM, JČMF, GAMM, ISIMM, AMS, ECMI a EUROMECH) a členem redakčních rad pěti mezinárodních časopisů. Jeho vědecká a pedagogická činnost byla oceněna fakultní medailí MFF 1. a 2. stupně. V roce 2004 byl zvolen členem Učené společnosti ČR. V roce 2006 se profesorovi Feistauerovi dostalo dalšího ocenění navýsost prestižního: byl mu udělen titul *Čestný doktor Technické univerzity v Drážďanech*; promován byl dne 17. ledna 2006, viz PMFA 51 (2006), 84–85.

Na tomto místě se autorovi tohoto sdělení vkrádá do hlavy následující myšlenka. Vše, co bylo výše uvedeno, jistě svědčí o vysokých kvalitách a velkých zásluhách oslavencových, není to však charakteristika taková, aby jí byl náš jubilant „vymodelován“ jako plnorozměrný objekt a nikoliv jen jako vědec-odborník. Abych tuto svou obavu rozvinul poněkud zevrubněji, připomenu jen, že v případě profesí „civilnějších“, než je věda obecně a matematika zvláště, se skutečnosti zmíněné v části věcné, prezentují způsobem značně odlišným a rozhodně mediálně výraznějším.

Dovolím si proto výše uvedené skutečnosti zasadit do rámce, se kterým se čtenář setkává v médiích zpravidla, jsou-li mu předkládány skutečnosti ze života t.zv. velmi významných osob (V.I.P.), zdůrazňují, zpravidla nikoliv vědců. V tomto duchu se pokusím prezentovat již uvedená fakta ze života prof. Feistauera. Mně je, podobně jako Slávovi — dovolím si nazývat ho v tomto spisku tak, jak jsem běžně zvyklý — blízká oblast umění hudebního, a tak se bude odvíjet Slávkovo curriculum coby hudebníka. Navíc možná že scénář, který se pokusím vylíčit, mohl být skutečností, kdyby se Sláva coby student rozhodl jinak, než jak se rozhodl.

Tak tedy promítněme si fakta uvedená výše do pozměněné situace a „přepišme“ Slávův životopis tak, že patřičné skutečnosti budeme vhodně interpretovat, abychom mohli na takto vzniklou situaci aplikovat „mediální metodiku“, tak jak zmíněno výše.

Představme si, aspoň pro účely tohoto článku, že Sláva, tedy profesor Feistauer, namísto MFF UK vystudoval hudební konservatoř a akademii hudebních umění a posuňme všechny jeho výkony v oblasti vědy tak, abychom je mohli hodnotit z pozice hudebního umění. Sláva je tedy houslový virtuóz a má úspěšně nakročeno mezi slavné umělce.

Skutečnosti z jeho životopisu nám dovolují usuzovat, že Sláva již zpočátku své kariéry disponoval schopnostmi organizovat výkonná pracovní seskupení, vzpomeňme jeho podstatný podíl vedlejší hospodářské činnosti katedry. V naší hře můžeme proto konstatovat, že již od mlada houslista Feistauer neúnavně organizoval hudební život kolem sebe a vy-

tvářel vhodné podmínky pro jeho realizaci. Prokázal tak neobvyklé schopnosti organizační a umění vytvářet příjemnou společenskou atmosféru. Rozvíjel tak své pracovní i jiné dovednosti potřebné pro zvyšování úrovně své i svých kolegů. V oblasti hudebního provozu se to projevilo tím, že v sobě objevil schopnosti dirigentské a tvůrčí. Nejenže diriguje tělesa, která svým šarmem a osobním příkladem umí vytvářet, ale je i úspěšným tvůrcem, tedy skladatelem. Jako virtuóz i jako dirigent sklízí zasloužené úspěchy jak doma, tak v zahraničí. Věhlasní světoví mistři s nadšením vyhledávají příležitosti se Slávou vystupovat a zvyšovat tak vzájemně svou prestiž. Na tomto místě opouštím fikci, již jsem použil s cílem ukázat, že vědec by mohl, ba co víc, měl být v naší, české veřejnosti, ctěn a oslavován rovněž tak, jako je tomu u profesí jiných.

Je patrné, že novinářské řemeslo se realizuje při popularizaci osobností mimo vědu poněkud snáze než v případě oslavy úspěchů vědce. Snad je to dáno i větší rozmanitostí, kterou poskytuje více např. umění a umělci než věda a vědci. Ta poskytuje „požitky“ zprostředkovaně prostřednictvím technického pokroku a jeho výsledků. Diskuze na toto téma však sem nepatří. Dodávám jen, že některé z údajů týkajících se prof. Feistauera a označených za fiktivní, jsou realitou. To snad postřehnou Slávovi blízcí spolupracovníci a přátelé a ostatní čtenáře může toto zjištění i překvapit.

Vraťme se však zpět do reality. Slávkova úspěšnost není omezena jen na profesní úspěchy a slávu. Je otcem rodiny, která se díky potomkům velice slibně a rychle rozrůstá. Sláva je též zdrojem inspirace pro své dcery. Jejich společenská i osobní úspěšnost nejsou samozřejmostí. Otcův příklad je pro ně povzbuzující a též podnětný.

Prof. Feistauer již řadu let patří k výrazným osobnostem české matematiky. Připojují se k jeho přátelům, spolupracovníkům a studentům, kteří mu upřímně blahopřejí k významnému jubileu a přejí mu především pevné zdraví, pocit radosti z tvůrčí práce a mnoho let aktivní činnosti na „jeho“ Matematicko-fyzikální fakultě.

Ivo Marek

ZEMŘEL ANTONÍN SOCHOR

Dne 17. května 2008 ve věku šestašedesáti let zemřel RNDr. Antonín Sochor, DrSc., ředitel Matematického ústavu AV ČR. Antonín Sochor patřil k našim předním matematikům zabývajícím se matematickou logikou a teorií množin.

Sochorova vědecká kariéra začala na semináři Petra Vopěnky v šedesátých letech minulého století. V té době se proslavil prací o axiomu výběru, kterou publikoval společně s Tomášem Jechem. Později se zabýval studiem Vopěnkovy alternativní teorie množin a souvisejícími otázkami z tzv. nestandardní analýzy. V posledních letech se hodně věnoval pedagogické činnosti a psaní učebnic teorie množin a matematické logiky. Publikoval dvě zásadní monografie: *Klasická matematická logika* a *Metamatematika teorií množin*, kterými položil základy moderní pokročilé univerzitní výuky matematické logiky v českých zemích. První z nich byla oceněna cenou Josefa, Marie a Zdeňky Hlávkových jako nejlepší kniha v oblasti věd o neživé přírodě za rok 2001. Začátkem letošního roku ještě stihl předat nakladatelství Karolinum další knihu, nazvanou *Logika pro všechny ochotné myslet* — podle jeho vlastního vyjádření text určený vynikajícím studentům gymnázií.

Sochorovo profesionální působení je bezprostředně spjato s Matematickým ústavem. Do oddělení numerické algebry, teorie grafů a matematické logiky nastoupil v r. 1964 a působil zde až do konce života. V letech 1996–2004 byl vedoucím tohoto oddělení. Ředitelem Matematického ústavu byl jmenován v roce 2004. Svou funkci od samého začátku chápal jako poslání a jako službu, službu ústavu, jeho zaměstnancům a matematické vůbec a konal ji s vysokým osobním nasazením. Výrazně se zasloužil o přechod pracoviště do nynější podoby veřejné vědecké instituce. Zejména díky jeho úsilí byla vybudována nová přednášková aula a byla provedena zásadní rekonstrukce a modernizace budovy Matematického ústavu. Za Sochorova vedení začala v ústavu působit trvalá atestační a konkursní komise. Velkou pozornost Sochor věnoval výběru a způsobu přijímání nových vědeckých pracovníků do ústavu i dlouhodobým hostováním zahraničních matematiků v MÚ.

Foto: Š. Schwabik

Antonín Sochor byl člověk širokých zájmů. Byl znám jako nadšený turista a vodák. Před rokem 1989 se podílel na činnosti občanských i církevních struktur působících proti komunistické totalitě. Po roce 1989 se aktivně zapojil do politického dění. V letech 1995–1996 byl poslancem Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR. Byl činný v orgánech Akademie věd. V letech 1993–2001 byl členem Akademické rady AV ČR. Zpočátku byl zástupcem místopředsedy AV pro oblast neživé přírody, v druhém funkčním období byl pověřen řízením společných pracovišť AV ČR.

Antonín Sochor byl čestným, zásadovým a velice pracovitým člověkem. Bude nám chybět jako vědec, ředitel a moudrý přítel.

Milan Tvrdý

UDĚLENÍ MEDAILE B. BOLZANA P. NEITTAANMÄKIMU

Dne 26. června 2008 prof. Pekka Neittaanmäki (1951) převzal z rukou předsedy Akademie věd ČR, prof. Václava Pačesa, čestnou oborovou medaili Bernarda Bolzana

za zásluhy v matematických vědách. Prof. Neittaanmäki je pracovníkem Department of Mathematical Information Technology na univerzitě ve finském městě Jyväskylä. Je předním světovým odborníkem na numerické řešení diferenciálních rovnic. V roce 1988 napsal společně s prof. Jaroslavem Haslingerem z Matematicko-fyzikální fakulty UK monografii *Finite Element Approximation for Optimal Shape Design*, která vyšla v prestižním nakladatelství John Wiley and Sons. Později byla přeložena i do ruštiny. Je to jedna z prvních monografií o teorii optimálního návrhu. V roce 1996 vyšlo její druhé, rozšířené vydání, které získalo stovky citací. Prof. Neittaanmäki je jedním ze zakladatelů školy tvarové optimalizace. V tomto oboru vyškolil velké množství matematiků. Na adrese www.mit.jyu.fi/pn naleznete seznam více než 40 studentů, kteří již získali pod jeho vedením titul Ph.D.

S českými vědeckými pracovníky publikoval prof. Neittaanmäki několik dalších monografií o numerickém řešení problémů matematické fyziky, dvoje skripta a kolem 50 původních článků. Zabýval se teoretickou analýzou metody konečných prvků pro řešení rovnic matematické fyziky, zejména pro řešení Maxwellových rovnic, rovnice vedení tepla, rovnic pružnosti atd. Dalšími oblastmi zájmu prof. Neittaanmäkiho jsou teorie bifurkací, teorie optimálního řízení, teorie aproximace, teorie monotónních operátorů, inverzní problémy pro partiální diferenciální rovnice aj. Prof. Neittaanmäki od roku 1982 pravidelně navštěvuje naše vědecká pracoviště a na oplátku zve české badatele do Finska. Zorganizoval celou řadu mezinárodních konferencí, např. ECCOMAS 2004, kde bylo více než 1000 vědců z celého světa. Společně s českými matematiky uspořádal také čtyři konference s názvem: *Finite Element Methods*.

Prof. Neittaanmäki má v databázi Mathematical Reviews přes 160 odkazů na své vědecké práce. Se spoluautory publikoval 12 monografií v renomovaných nakladatelstvích. Je editorem či spolueditorem více než 10 sborníků z mezinárodních konferencí a má několik tisíc citací na své vědecké práce, což je v matematice zcela mimořádný výkon. Je členem čtyř edičních rad: J. Nu-

mer. Math., Comm. Numer. Methods Engrg., Adv. Math. Sci., Teubner Ser. Indust. Math. Je také členem Academy of Sciences in Finland, International Information Academy in Moscow (akademik), St. Petersburg Academy of Sciences (akademik), Academy of Technology in Finland, the American Mathematical Society, the Society for Industrial and Applied Mathematics, senior member of the Institute of Electrical and Electronics Engineering aj. Byl děkanem Faculty of Mathematical Information Technology a pak dvě období působil jako prorektor na University of Jyväskylä. Patří k zahraničním matematikům, kteří mají mimořádně hluboký vztah k české matematice. Jeho vědecké práce s našimi matematiky podstatně obohatily nejen česko-finskou spolupráci, ale přispěly i k rozvoji světové matematiky, zejména v oblasti numerického řešení diferenciálních rovnic, superkonvergence metody konečných prvků, diskrétního principu maxima, tvarové optimalizace aj.

Michal Krížek

POZNÁMKA K ČLÁNKU J. HAJSKÉHO Z MINULÉHO ČÍSLA

Se zájmem jsem si přečetl vzpomínky pana Hajského na staré karlovské časy. Chci jen upřesnit to, co se týká muzicírování, kterého jsem se také účastnil. Někdy koncem mých studií (asi 1955 nebo 56) za mnou přišel Karel Drbohlav, tehdy odborný asistent, a nabídl mi, zda bych nechtěl hrát v kvartetu s ním a s prof. Zátokem. Přijal jsem to rád, ale i s nemalou dávkou mladické drzosti, protože mi byl nabídnut pult prvních houslí. Čtvrtým do party byl dr. Josef Smolka. Po celkem krátké době jsem odešel na vojenské cvičení a prof. Zátopek pozval do kvarteta svého přítele ing. Jaroslava Horáka, vynikajícího houslistu (měl absolvovány konzervatoř), v civilu zaměstnaného na Ministerstvu chemického průmyslu u děrnoštítkových „holeritů“. Po svém návratu jsem velmi rád přijal místo u druhých houslí a v této sestavě jsme pak hráli řadu let. Uveřejněná fotografie je zřejmě z nějaké příležitosti, kdy náš primarius byl buď zaneprázdněn, nebo nemocen.

Karel Drbohlav ovšem i zde hrál na violu. Ještě musím poznamenat, že mi není známo, že by můj otec někdy hrál ať s prof. Zátopkem nebo prof. Drbohlavem. Žádný z nich se o tom nikdy nezmínil a myslím, že v tom došlo k nějakému omylu. Na fakultě jsme ovšem nebyli jediní muzicírující. Bylo zde i výborné Fyzikální kvarteto. Bylo by pěkné, kdyby jeho člen, vynikající cellista Sv. Krupička, napsal něco ze svých vzpomínek.

A dovolu mi závěrem ještě poznámku o legendární (a dnes už asi zcela zapomenuté) tramvajové šestce. Když jsem přišel v roce 1952 na fakultu, nebyl na konečné ani onen „šibovací“ trojúhelník, ale jen výhybka, umožňující přejezd z jedné koleje na druhou. Takže řidič vzal kliku, přešel na druhou plošinu, průvodčí zavřel dveře na jedné straně, otevřel na druhé a mohlo se jet. Nejstarší vůz, kterým jsem jel, měl pěkně v kovu reliéfně vyvedený rok výroby 1912. Prostě opravdu idyla!

Jiří Jarník

NOVÍ NOSITELÉ VĚDECKÉHO TITULU DSc.

Dne 28. května 2008 byly na Akademii věd v Praze slavnostně předány diplomy 11 nových doktorům věd (z toho osmi pracovníkům vysokých škol). Z oblasti matematicko-fyzikálních věd udělila Vědecká rada Akademie věd České republiky titul doktora matematicko-fyzikálních věd za následující dizertační práce:

prof. RNDr. RADIM BĚLOHLÁVEK, Ph.D., DSc. – Katedra informatiky, Přírodovědecká fakulta UP v Olomouci, *Concept lattices and attribute implications from data with fuzzy attributes (Konceptuální svazy a atributové implikace z dat s fuzzy atributy)*;

RNDr. ZDENĚK DLOUHÝ, CSc., DSc. – Ústav jaderné fyziky AV ČR, v. v. i., *Structure and Properties of Exotic Nuclei using Radioactive Nuclear Beams (Studium struktury a vlastností exotických jader pomocí svazků radioaktivních iontů)*;

doc. RNDr. JOSEF JANYŠKA, CSc., DSc. – Ústav matematiky a statistiky, Přírodovědecká fakulta MU v Brně, *Natural operators*

and their applications (Přirozené operátory a jejich aplikace);

doc. RNDr. JOSEF MÁLEK, CSc., DSc. – Matematický ústav UK v Praze, *Mathematical Properties of the Flows of Incompressible Fluids with Pressure and Shear Rate Dependent Viscosities (Matematické vlastnosti proudění nestlačitelných tekutin s vazkostí závislou na tlaku a rychlosti smyku)*;

RNDr. MICHAL SOBOTKA, CSc., DSc. – Astronomický ústav AV ČR, v. v. i., *Fine Structures in and around Sunspots and Pores (Jemná struktura ve slunečních skvrnách a pórách)*.

Od roku 2003 získalo titul DSc. již 46 vědeckých pracovníků. Bližší informace lze najít na internetových stránkách www.avcr.cz pod heslem Vědecký titul „doktor věd“.

Michal Krížek

POKROKY MEZI RECENZOVANÝMI ČASOPISY

V červnu 2008 zařadila Rada vlády pro výzkum a vývoj náš časopis *Pokroky matematiky, fyziky a astronomie* vydávaný JČMF do seznamu tzv. recenzovaných neimpaktovaných časopisů vydávaných v ČR. Tento seznam obsahuje celkem 386 vědeckých a odborných časopisů (viz www.vyzkum.cz), z nichž ještě 7 dalších časopisů se věnuje matematickým tématům:

- *Acta Univ. Palack. Olomuc. Fac. Rerum Natur. Math.*,
- *Appl. Math.*,
- *Arch. Math. (Brno)*,
- *Comment. Math. Univ. Carolin.*,
- *Matematika – fyzika – informatika*,
- *Math. Bohem.*,
- *Prague Bull. Math. Linguist.*,

Připomeňme ještě některé časopisy z tohoto seznamu, které uveřejňují články z oblasti matematicko-fyzikálních věd, např.

Appl. Comput. Mech., Bull. Appl. Mech., Bull. of Geosciences, Energyspectrum, J. Appl. Sci. in Thermodynamics and Fluid Mech., Jemná mechanika a optika.

Hlavní články zaslané redakci PMFA jsou přidělovány zpravidla dvěma kvalifikovaným recenzentům. Tím zajišťujeme co nejvyšší

odbornou úroveň časopisu. K publikaci je přijímána přibližně polovina nabídnutých hlavních článků. Děkujeme vám za přízeň k časopisu Pokroky a těšíme se na vaše příspěvky.

Michal Křížek

JUBILEA

60 let

Prof. RNDr. JANA MUSILOVÁ, CSc. (Brno)
2. 7. 2008

LUDĚK MAŇÁSEK (Zlín)
19. 7. 2008

Mgr. ZDENĚK MAREŠ (Praha)
27. 7. 2008

RNDr. DRAHOMÍR SKOŘEPA (Brno)
2. 8. 2008

RNDr. VÁCLAV KOUBEK, CSc. (Praha)
6. 8. 2008

HANA ŠIPULOVÁ (Olomouc)
8. 8. 2008

Mgr. MILAN ČMELÍK (Liberec)
14. 8. 2008

Ing. VÁCLAV KUBEČEK, CSc. (Praha)
25. 8. 2008

Prof. Ing. PETR NĚMEC, DrSc. (Praha)
3. 9. 2008

Mgr. Ing. STANISLAV SLOUKA (Praha)
11. 9. 2008

Mgr. JAROSLAVA VOTRUBOVÁ (Praha)
22. 9. 2008

Mgr. FRANTIŠEK ORSÁG (Praha)
29. 9. 2008

RNDr. BOHUMÍR OPIC, DrSc. (Praha)
30. 9. 2008

65 let

RNDr. MIROSLAV ULLRICH, CSc. (Plzeň)
1. 7. 2008

Mgr. JAROSLAV KOZLOVSKÝ
(České Budějovice)
6. 7. 2008

Ing. STANISLAV LIČKA, CSc. (Praha)
12. 7. 2008

JAN BOHUSLAV (Brno)
16. 7. 2008

Mgr. MARIE TOMŠOVÁ (Brno)
20. 7. 2008

Ing. ANNA MACHOVÁ, CSc. (Praha)
27. 7. 2008

Mgr. KAREL JUREK, CSc. (Praha)
30. 7. 2008

RNDr. JIŘÍ ČECH (Ostrava)
2. 8. 2008

Doc. RNDr. JOSEF MATOULEK, DrSc.
(Hradec Králové)
13. 8. 2008